

Mike Olga - H Kovács János Gézáné

(A Feleségem döntésére emlékezem)

Írta: Kovács Géza (2020. 07. 31.)

Megérkezésük Erdélyből

22 éve élek egyedül. 52 éves házasság után. - Méltó arra, hogy külön is megemlékezzem arról, az asszonyról, aki nagyon szeretett engem, és a családját. Jelentős mértékben értem élt, és négy gyermeket szült nekem, a családnak, és Isten országának. Nálam jobban, csak Jézus Krisztust szerette. Leánykori nevén: **Mike Olgának** hívták. 1942-ben - 17 éves korában - láttam először, amikor Erdélyből Békés városába települve, az 5 tagú családjával bemutatkoztak a Békési Baptista Gyülekezetben. (Szülők, 2 fiú, és egy leány)

Ragyogó szépségű lány volt. - Mint a helyi ifjúság megválasztott vezetője, „hivatalból” köszöntöttem őt, de külön nem kezdeményeztem vele beszélgetést. Éppen akkor, a Gyülekezetben működő önképzőkörben arra jutottunk, hogy udvarolni csak akkor helyes, ha valakinek időszerű, mert komoly házassági szándékai vannak. Ennek pedig nem volt itt „az ideje”. A békési fiúk - ettől függetlenül - heves rohammal közeledtek Olgi felé. Nem volt könnyű dolga. Mike Olga azonban megtalálta a hozzám való közeledés „akadémiai” módját. Mint az Önképzőkör vezetőjét, arra kért, hogy tanítsam őt helyesen szavalni. Majd, hamarosan azt kérte, hogy segítsek, az iskolai vizsgáiban. Ő ugyanis **románul** végezte az iskoláit, és magyarul kellett a tantárgyakból vizsgáznia. Nem tartottam véletlennek, hogy engem szemelt ki ezekre. A tanórák a család előtt folytak, de nem maradtak hatástalanok. Az egymás iránti szimpátiánk növekedett, ugyanakkor a szentségben való magatartásunk is természetes maradt. Én is 17 éves voltam akkor, egy évben (1925-ben) születünk Olgival. Én, februárban, Olgi júliusban. Külön érdekes volt, hogy Olgi két fiútestvére nekem drukkoltak. Nem volt rá szükségem, de érdekes volt, ahogyan kifigurázták az Olgihoz közeledő fiúkat. Tanulságos az is, hogy miképpen élt az 1940-es években egy baptista gyülekezet fiatalsága. Az Önképzőkör titkára voltam akkor Békésen. A három Mike, a legjobb munkatársaim lettek. **Verseket, novellákat, énekeket születtek, imaórákat vezettek, igehirdetést tartottak az Önképzőkörben.** A jobb alkotásokat előadtuk a gyülekezetben. Megtérések történtek, buzgó imaélet alakult ki az ifjúság alkalmain. Bizonyára nemcsak én, életre szóló szellemi formálódást nyertünk. Olgi is, ott lett tevékeny tagja az ifjúságnak.

Olgi döntött!

Olgi **női szabó** szakmát tanult Okolicsányi Edit neves szalonjában, Békésen lett női szabó. Nemcsak önállóan szabott, hanem **tervezett is új divatos fazonokat.** Ez a szakértelme és önállósága élete végéig sikeressé tette. Többször előfordult, hogy kommunista hatóság által, a szolgálattól való eltiltásom miatt, családfenntartóvá lépett elő a feleségem. Csak intenie kellett, és jöttek az új ruhát varrató megrendelők. Meghatódva számolok be arról, hogy **Ő döntötte el, azt is, hogy a Teológiára mentem** és lekipásztor lettem. - 1944-ben felvettek a

Teológiára. A Teológiát azonban 1944-ben lebombázták. Ekkor én, és Laci bátyám társultunk Imre bátyámmal, és Gyulán **nagyon sikeres Vegyesboltot nyitottunk**. A siker nyomán előrehoztuk az eljegyzésünket Olgival, kitűztük 1946. májusra a menyegzőnket is, és lakást béreltünk Gyulán. Ekkor jött egy **neves dátum** az életünkben. **1946. április, 11.-én, azért jött be Gyulára a menyasszonyom, hogy elfoglaljuk a kibérelt lakásunkat. Akkor, ott, kézhez kaptunk egy táviratot a Teológiától, amelyben ez állt: „A Teológia megnyílt, Várunk!”** - Döbbenet lett Urrá bennünk. - Ha a Teológiára megyek, el kell halasztanunk a menyegzőnket. - Én szólaltam meg: **„Ez a vonat számunkra már elment”** - mondtam. - A menyegzőnk dátuma kitűzve, *a lakás kibérelve, az üzlet jól megy...* - Ekkor megszólalt a menyasszonyom:”- Ezt mondta: „Emlékszel, mit mondtál nekem, amikor megkérted a kezemet? Azt kérdezted: *„Tudnál-e úgy társam lenni, hogy te csak a harmadik lehetsz számomra? Nekem ugyanis az első Jézus Krisztus, a második a gyülekezet, és neked csak a harmadik hely jut?”* - mondtad. - *„Én vállaltam!”* - **folytatta a Menyasszonyom.** - **„Most én mondom: - Nem lesz rajtunk Isten áldása, ha ezt az odaszánásunkat visszavonjuk! Különösen miattam ne tedd!”**- mondta. Ez volt a feleségem döntése, amellyel most Ő rántott vissza az engedelmesség útjára. Most - visszatekintve - **úgy látom, hogy mindkettőnknek, külön kellett döntenie, de ezúttal, Olgi fordított vissza a Teológia, egyúttal a lelkipásztori szolgálat felé. Kemény szellemi harcban, Isten győzött! Soli Deo gloria.**